

Til § 44.

25) Bestemmelsen affattes således:

„Stk. 1. Denne lov træder i kraft straks.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at lade lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 optrykke og bekendtgøre som lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten m. m. med de ændringer, som er en følge af nærværende lovs §§ 1-17 og 21, således at § 4 i denne lov bliver § 4 i lovbekendtgørelsen, §§ 6-9 bliver §§ 8, 11, 12 og 13, § 14 bliver § 25, § 16 bliver § 21, og § 17 bliver § 17. Den tidligere lovbekendtgørelses §§ 2-17 bliver §§ 2, 3, 23, 22, 16, 5, 6, 15, 18, 19, 28, 7, 24, 10, 20 og 26, §§ 22-25 bliver §§ 14, 9, 27 og 29, og §§ 27-30 bliver §§ 31, 32, 30 og 33. §§ 18-21 og 26 udgår.

Stk. 3. Finansministeren bemyndiges til at lade lov nr. 198 af 6. juli 1957 om investeringsfonds optrykke og bekendtgøre med de ændringer, der er en følge af nærværende lovs § 20, og til at lade lov nr. 199 af 6. juli 1957 om skattefri afskrivninger m. v. optrykke og bekendtgøre med de ændringer, der er en følge af nærværende lovs § 19.

De i lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 og lov nr. 199 af 6. juli 1957 indeholdte paragrafhenvisninger ændres i overensstemmelse med nærværende lov.“

II. forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

Til § 10.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

1) Til den foreslåede affattelse af lovens § 39 føjes som nyt stykke:

„Stk. 2. I Københavns og Frederiksberg kommuner kan det af kommunalbestyrelsen bestemmes, at beføjelsen til at eftergive personlig kommuneskat henlægges til skatterådet eller et af kommunalbestyrelsen i den anledning nedsat udvalg.“

Til § 11.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Niels Andersen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans Knudsen, Johs. E. Larsen, M. Larsen (Kolding), Peter Nielsen, Edel Saunte og Axel Sørensen):

2) Paragraffen affattes således:

„Lovens § 42 affattes således:

„Stk. 1. Når en skatteyder ikke inden det tidspunkt, hvor udpantning kan begæres, har betalt den ham pålignede personlige kommuneskat, kirkelige afgifter, så længe disse opkræves ved kommunens foranstaltning, indkomst- og formueskat til staten eller folkepensionsbidrag, har kommunalbestyrelsen ret til ved skriftlig meddelelse til den pågældende skatteydere arbejdsgiver at forlange, at arbejdsgiveren i skatteyderens lønning eller provision — herunder enhver forskudsvis udbetaling af løn, provision eller lignende — tilbageholder det til fornævnte ydelsers betaling med påløbne strafrenter og gebyrer fornødne beløb, og at dette beløb af arbejdsgiveren indbetales i kommunens kasse. Såfremt skatteyderens arbejdsvederlag udredes direkte af beløb, som skatteyderen oppebærer på arbejdsgiverens vegne, er arbejdsgiveren pligtig at foretage de ændringer i afregningsformen, der er nødvendige for, at begæringen om løntilbageholdelse kan efterkommes. Til fyldestgørelse af skatter, renter og gebyrer kan der ved hver lønudbetaling hos skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles som familieforsørgere, højst tilbageholdes 25 pct. og hos andre skatteydere højst 40 pct. af den skatteyderens tilkommende lønning eller provision. Det samme gælder for kommunale tjenestemænd og stats-tjenestemænd uanset herfra afvigende bestemmelser i den øvrige lovgivning. Den arbejdsgiver, der forsømmer de ham herefter påhvilende pligter, bliver ansvarlig for det deraf for kommunen følgende tab.

Stk. 2. Det påhviler en arbejdsgiver inden udløbet af 14 dage efter modtagelsen at besvare skriftlige forespørgsler fra kommunalbestyrelsen om, hvornår og med hvilke beløb udbetaling af og tilbageholdelse i en i hans tjeneste værende skatteydere lønning har fundet sted i tiden efter, at arbejdsgiveren har modtaget den i stk. 1 omhandlede meddelelse. Arbejdsgiveren er derhos pligtig inden 5 dage efter, at en skatteyder, i hvis lønning han efter det foranstående er pligtig at fradrage skyldigt skattebeløb, forlader tjenesten, at foretage anmeldelse herom til kommunalbestyrelsen.